

COLUMN 9 oktober 2021 - Democratiseringsagenda

De roep om democratisering en participatie, vooral als het gaat om woningbouw, doet mij denken aan de jaren 80 van de vorige eeuw. Toen werden zowel de stadsvernieuwingsgebieden; dat wil zeggen het Oude Centrum en de Schilderwijk, als de naoorlogse wijken bestempeld tot 'aandachtsgebieden'. Vergrijzing, een dalend voorzieningenniveau en woontechnische gebreken vereisten in deze wijken toen al ingrepen om te voorkomen dat verpaupering zou optreden.

Met verbeeldingskracht, creativiteit en bewoners werd er gezocht naar oplossingen. In de binnenstad ontstond zo de campagne Stadsvernieuwing als culturele activiteit. Bouwen voor de buurt; kunst voor de buurt en de Buurt voor de kunst waren **de** kreten in die jaren.

Het was een enerverende tijd, met veel verhitte discussies tussen plannenmakers en bewoners, die overigens niet altijd leidden tot heldere resultaten, maar wel tot energie en een gevoel van saamhorigheid! In Den Haag Zuidwest werd het Woningbouwfestival georganiseerd. Vooral bedoeld om de spanningen tussen de bewoners en de woningcorporaties weg te nemen.

De gekleurde appartementenblokken aan de Dedemsvaartweg, naast de door bewoners zelf ontwikkelde woningen, getuigen nog steeds van deze bijzondere tijd. En wat je ook van de resultaten kan vinden:

De sfeer in de stad was in die jaren positief en inspirerend.

Den Haag bruiste!

Nu, 35 jaar nadat we samen met de bewoners voor de buurt bouwden, lijkt dat sprankelende gevoel van samen aan de slag voor de stad verdwenen te zijn. De problemen van toen lijken verrassend veel op de problemen van nu. Maar de discussies over Den Haag Zuidwest zijn grimmig geworden en vooralsnog lijken bewoners, bouwers en bestuurders tegenover elkaar te staan in plaats van naast elkaar.

Als oplossing om de mensen dichter bij elkaar te brengen is nu de democratiseringsagenda verzonnen en verschijnen er nota's met als teksten; ik citeer: 'een evenwichtige combinatie van participatieve, deliberatieve en directe democratie draagt bij aan een vitale democratie.' En voor het geval u het ook niet begrijpt herhaal ik deze zin: Einde citaat.

Sorry, dames en heren; maar hier zakt je broek toch van af!

Zulke taal nodigt toch niet uit om bewoners mee te laten doen!

Trek de juiste lessen uit het verleden en vertaal ze naar nu.

Kijk naar de burgers, die soms stil, soms met veel publiciteit, maar altijd met enthousiasme en gedrevenheid, zo veel voor elkaar krijgen. Afgelopen donderdagavond

werd de jaarlijkse, door het dagblad Trouw georganiseerde, Duurzame 100 bekend: de 100 duurzaamste burgerinitiatieven en gelukkig stonden daar ook een paar Haagse initiatieven in.

Op de derde plaats: Reclame Fossielvrij, op Nr 16 Den Haag Fossiel vrij en nr 17 Operatie Steenbreek. (en wellicht ben ik er nog een paar vergeten) Hierbij is het duidelijk dat duurzaamheid het doel is en democratie het middel.

Net zoals in de jaren 80 stadsvernieuwing het doel was en de inspraak van de bewoners het middel. Bij de democratiseringsagenda lijkt het of democratisering het doel is, maar daar wordt, na 35 jaar inspraak, niemand meer enthousiast van.

Schrijf geen nota's met dure woorden, die niemand begrijpt, maar kom met een gemeenschappelijk en inspirerend doel en organiseer aansprekende evenementen zoals (ik verzin maar wat):

'Den Haag op zijn Best in Zuid West' of

'Gewoon doen; heel Den Haag Groen'

En maak op die manier van de democratisering een bruisend Haags festijn, waar iedereen bij wil horen en iedereen bij wil zijn.